

PREDMET *HUTEN protiv HOLANDIJE*
(Predstavka br. 56698/00)

PRESUDA
(Prijateljsko poravnanje)
Strazbur 26. oktobra 2004.

Ova presuda je konačna ali može biti predmet redakcijskih izmena.

U predmetu Hutten protiv Holandije,

Evropski sud za ljudska prava (Drugo odeljenje), zasedajući u veću koje čine:

g. A.B. BAKA, *predsednik,*

g. Đ. BONELO (*BONELLO*),

g. L. LUKAIDES (*LOUCAIDES*),

g. K. JUNGVIRT (*JUNGWERT*),

gđa V. TOMASEN (*THOMASSEN*),

g. M. UGREKELIDZE (*UGREKHELIDZE*),

gđa A. MULARONI, *sudije,*

i gđa S. DOLE (*S. DOLLÉ*), *sekretar odeljenja,*

nakon većanja bez prisustva javnosti 5. oktobra 2004. godine,

izriče sledeću presudu, donetu tog dana:

POSTUPAK

1. Predmet je formiran na osnovu predstavke (br. 56698/00) protiv kraljevine Holandije koju je na osnovu člana 34 Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: Konvencija) podneo državljanin Holandije, g. B. J. M. Hutten (u daljem tekstu: podnosilac predstavke), 2. februara 2000. godine.

2. Podnosioca predstavke je inicijalno zastupao g. de Koning a od 5. avgusta 2004. godine, g. Meijer, obojica advokati s praksom u Apeldurnu (*Apeldoorn*). Državu Holandiju (u daljem tekstu: Država) je zastupao njen zastupnik, g. Beker (*Böcker*), iz Ministarstva inostranih poslova Holandije.

3. Podnosilac predstavke se žalio na osnovu člana 6, stav 1 Konvencije da je postupak po njegovom zahtevu za naknadu štete prekoračio razumni rok.

4. Predstavka je dodeljena Drugom odeljenju Suda (pravilo 52 st. 1 Poslovnika Suda). U okviru tog odeljenja, veće koje će razmatrati predmet (čl. 27, st. 1 Konvencije) je formirano kako predviđa pravilo 26, stav 1.

5. Sud je počeo s ispitivanjem prihvatljivosti predstavke i pismene primedbe na predstavku.

6. Pošto je pribavio primedbe stranaka, Sud je 11. maja 2004. godine, proglasio predstavku prihvatljivom.

7. Zastupnik Države je 6. jula 2004. godine obavestio Sud da su stranke pristale na prijateljsko poravnanje u ovom predmetu. Sud je 9. avgusta 2004. godine primio izjavu potpisanu od obe stranke u kojoj su navedeni uslovi poravnanja.

ČINJENICE

8. Podnosilac predstavke je rođen 1947. godine i živi u Vilpu (*Wilp*).

9. Podnosilac predstavke je 17. decembra 1991. godine podneo zahtev Opštinskom veću (*Gemeenteraad*) Vursta (*Voorst*) za naknadu po članu 49 Zakona o urbanizmu i prostornom planiranju (*Wet op de Ruimtelijke Ordening*) za štetu prouzrokovanu delimičnom revizijom urbanističkog plana vezano za zemlju u njegovom vlasništvu.

10. Ovaj zahtev je odbilo Opštinsko veće 27. januara 1992. godine. Upravni sud je 26. septembra 1994. godine ukinuo ovu odluku, smatrajući da je Opštinsko veće nepravedno propustilo da zatraži mišljenje nezavisnog eksperta pre nego što je odlučilo o zahtevu podnosioca predstavke, i izdalo je nalog da opštinske vlasti u Vurstu plate sudske troškove.

11. Opštinski organi su 24. jula 1995. godine ponovo odbili zahtev podnosioca predstavke za naknadu štete, posle konsultacija s raznim ekspertima.

12. Podnosilac predstavke je uložio žalbu (*bezwaar*) Opštinskom veću, koju je razmotrila Komisija za žalbe i prigovore (*Commissie voor de bezwaar- en beroepsschriften*) 31. oktobra 1995. godine.

13. Odlukom od 18. decembra 1995. godine, u skladu sa savetom koji je 8. novembra 1995. dala Komisija za žalbe i prigovore, Opštinsko veće je odbilo žalbu podnosioca predstavke kao neosnovanu. Podnosilac predstavke, koji je obavešten o odluci 29. decembra 1995. godine, podneo žalbu Okružnom sudu u Zutfenu (*Zutphen*) (*arrondissementsrechtbank*) 8. februara 1996. godine

14. Posle dostavljanja pismenih podnesaka stranaka u dva navrata, u Okružnom sudu je održana rasprava 27. novembra 1997. U presudi od 12. januara 1998. godine, Okružni sud je odbio žalbu podnosioca predstavke.

15. Podnosilac predstavke je podneo žalbu Upravnom sudu 20. februara 1998. godine. U odluci od 3. avgusta 1999. godine, posle rasprave održane 7. decembra 1998. godine, Upravni sud je prihvatio žalbu podnosioca predstavke. Sud je zaključio da odluka od 18. decembra 1995. godine nije propisno obrazložena. Shodno tome, poništio je presudu od 12. januara 1998. godine, uvažio žalbu podnosioca predstavke protiv odluke od 18. decembra 1995. godine, poništio ovu drugu odluku, naložio Opštinskom veću da donese novu odluku uzimajući u obzir stav Upravnog suda i naložio da opštinske vlasti Vursta plate sudske troškove.

16. Od 3. avgusta 1999. godine, podnosilac predstavke i opštinske vlasti su ispitivale mogućnost za prijateljsko poravnanje, ali nisu postigle sporazum.

17. U odluci bez datuma koje je advokat podnosioca predstavke primio 21. septembra 2001. godine, Opštinsko veće je dodelilo podnosiocu predstavke odštetu u iznosu od 11.218,14 evra, i naložilo da se na ovaj iznos plati kamata od datuma kada je podnosilac predstavke podneo svoj zahtev za nadoknadu štete. Opštinsko veće je odbacilo ostatak potraživanja podnosioca predstavke.

18. Podnosilac predstavke je podneo žalbu protiv ove odluke 30. oktobra 2001. godine Okružnom sudu u Zutfenu, koji je istu odbacio 20. januara 2003. godine. Podnosilac predstavke je 27. februara 2003. podneo žalbu Upravnom sudu.

ZAKON

19. Dana 9. avgusta 2004. godine Sud je primio sledeću izjavu stranaka:

„Država Holandija (u daljem tekstu: Država) i g. Mr Bernardus J.M. Hutten (u daljem tekstu: podnosilac predstavke) su postigli sledeći sporazum kao potpuno i konačno poravnanje potraživanja podnosioca predstavke kako bi okončali postupak pred Evropskim sudom za ljudska prava (u daljem tekstu: Sud).

1. Država će platiti podnosiocu predstavke *ex gratia* ukupni iznos od € 6.000 (šest hiljada evra);

2. Podnosilac predstavke se obavezuje da povuče svoju predstavku Sudu i izjavljuje, pod uslovom da se ispuni ono što je navedeno u tački (1), da nema nikakvih daljih potraživanja od Države Holandije na osnovu činjenica iz predstavke koju je podneo, i stoga neće preduzimati dalje pravne radnje po ovom pitanju pred nacionalnim ili međunarodnim sudovima.

Ovo poravnanje se ni na koji način ne može tumačiti kao priznanje Države da je došlo do povrede odredbi Konvencije na koje se pozivaju podnosioci predstavke.

Ovo poravnanje će predstavljati konačno rešenje predmeta. Država i podnosilac predstavke se dalje obavezuju da neće tražiti upućivanje ovog predmeta u Veliko veće na osnovu člana 43, stav 1 Konvencije.“

20. Sud prima k znanju sporazum postignut između stranaka (član 39 Konvencije). Sud se uverio da je poravnanje postignuto na osnovu poštovanja ljudskih prava ustanovljenih Konvencijom ili njenim Protokolima (čl. 37, st. 1 *in fine* Konvencije i pravilo 62 st. 3 Poslovnika Suda).

21. Shodno tome, predstavka treba da se izbriše s liste predmeta.

IZ OVIH RAZLOGA, SUD JEDNOGLASNO

1. *Odlučuje* da izbriše predstavku s liste predmeta;
2. *Prima k znanju* preuzete obaveze stranaka da ne traže da se o predmetu ponovo raspravlja pred Velikim većem.

Sačinjeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanoj formi 26. oktobra 2004. godine, na osnovu pravila 77 st. 2 i 3 Poslovnika Suda.

S. Dole
Sekretar

A. B. Baka
Predsednik